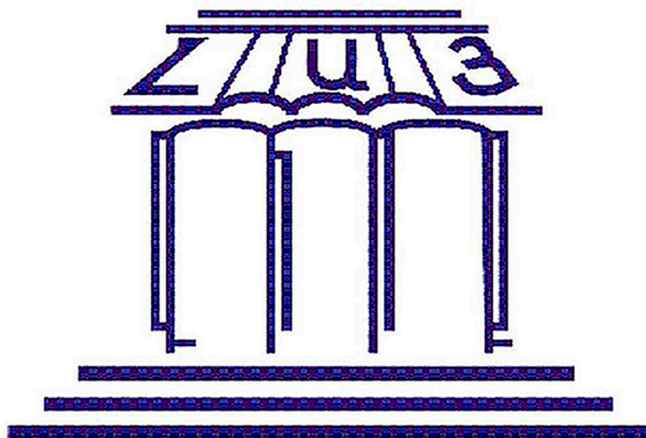

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց
Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Մտերծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a **Creative Commons Attribution-NonCommercial
3.0 Unported** (CC BY-NC 3.0) license.

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

ՊՐՈԼԵՏԱՐՆԵՐ ԲՈԼՈՐ ՅԵՐԿՐՆԵՐԻ, ՄԻԱՅԵՔ.

ՊՐՈԳՄԻՈՒԹՅՈՒՆԸ

ՅԵՎ

ՆՐԱ ԱՆԴԱՄՆԵՐԸ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹՅՈՒՆ ՀԱՄԻ-Ի № 46.

ՅԵՐԵՎԱՆ

1926

23.07.2013

25.023

15 JAN 2010

331.881

331.881

7-92

ur

ՊՐՈԼԵՏԱՐՆԵՐ ԲՈԼՈՐ ՅԵՐԿՐՆԵՐԻ, ՄԻԱՑԵՔ.

№ 6

1007

33763

331.881 | Երրեք հարյուր
7-92 | և չորս
| հարյուր հազար

092 | 28/11/98 | Բ. Լևոնյան

1007 394
33763

ՊՐՈՑԵՍԻՆԻԹՅՈՒՆԸ

Յ Ե Վ.

ՆՐԱ ԱՆԴԱՄՆԵՐԸ

Ռուս. քաղաք. 2. ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹՅՈՒՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՐԶՄԱՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԽՈՐՀՐԴԻ № 46.

Յ Ե Ր Ե Վ Ա Ն

1926.

Այնուհետև միությունը բավարարում է և բանվոր-
ների կուլսուրական պահանջները: Բանվորները ցանկա-
նում են սովորել, կարդալ, հանգստանալ ու բավականու-
թյուն ստանալ թատրոններում և կինոներում: Նրանց
ընդառաջում է արհմիությունը: Իսկ արտասահմանում
ընդհակառակը—բուրժուազիան ամեն կերպ աշխատում է
մթաղել, բթացնել բանվորների դասակարգային գիտակ-
ցությունը, մասային կտրել դասակարգային պայքարից,
բանվորներին բուրժուական կարգերի հյու հպատակը դար-
ձնել: Մեզ մոտ միությունը բանվորներին տրամադրում է
աղումներ, գրագրաններ, բնթերցարաններ, «կարմիր
անկյուններ»: միաժամանակ նա ոգնում է, վոր աշխատող
կուլտուրական աշխատանքը լավ հիմքերի վրա դրվի, բան-
վորների դասակարգային գիտակցությունը զարգանա:

Տեսանք, վոր միությունները աշխատանք են տանում
բարելավելու իրենց անդամների անտեսական դրությունը
և միաժամանակ բավարարելու նրանց կուլտուրական
պահանջները: Այդ աշխատանքների ժամանակ միությունը
գործում է վոչ թե հեռամաներով, այլ աշխատանքների
մեջ են քաշում իրենց—միության անդամներին: Բայց
զժբախտաբար մենք բոլորս հավասար չափով զարգացած
ու կուլտուրական չենք: Հարկավոր է հետաճանաչել
կրթել, դասխարակել և հավասարեցնել ավելի գիտակից-
ներին: Հարկավոր է բանվորներին մասնակից անել միու-
թենական կյանքին, սովորեցնել նրանց ժողովների ժամա-
նակ արտահայտվել, ճիշտ վճռել պատահած զժգոհություն-
ներն ու զժվարությունները, հարկավոր է ոգնել, վոր կա-
րողանան վճռել հազար ու մի հարցեր. մի խոսքով—բան-
վորներին վարժեցնել հասարակական աշխատանքի: Մի-
ությունը հետաքրքրվելով և պաշտպանելով բանվորների
շահերը՝ միաժամանակ բացում է մեր աչքերը, բարձրա-
ցնում է մեր կուլտուրական մակարդակը, համախմբում է
մեզ մի հաշտ ու խաղաղ ընտանիքի մեջ. արհմիությունը

գիտակցորեն պայքարում է բանվոր դասակարգի առաջ-
դրված խնդիրներն իրականացնելու և նպատակներին հաս-
նելու համար:

ՈՒ ՅԵՐԴԼԱՆԻՅ Ե ՄԻՂԻՅՅԱՆ ԱՆԴԱՄ

Այժմ ԽՍՀՄ-ի արհմիությունները 7 միլիոնից ավելի
մարդ են համախմբում: Յեթե այդ հսկայական թվով
մարդկանց կանգնեցնենք մի շարքի—մեկը մյուսից կես
արշին հեռու, այդ շարքը ամբողջ 2400 վերստ յերկա-
րություն կունենա: Վորովհետև մեր արդյունաբերությունը
անընդհատ աճում է և ուրեմն մեծանում աճում է այդ
արդյունաբերության մեջ աշխատող բանվորների թիվը,
ապա ուրեմն, կասկած չկա, վոր հետագայում մեր միու-
թյունների անդամների թիվը ավելի շատ պիտի մեծանա:

Մեր միությունների մեջ յեղած բոլոր ընկերներն ել
միաժամանակ չեն մտել միության մեջ: Նրանցից վոմանք
վաղուց չե, վոր միության անդամ են, ուրիշները մի քա-
նի տարի առաջ են մտել, իսկ շատերն ել միության ան-
դամ են դեռ Հոկտեմբերյան հեղափոխության որերից, ու-
րեմն՝ 8 տարվա միութենական ստաժ ունեն և վերջապես
կան ընկերներ, վորոնք միության մեջ են յեղել դեռ հե-
ղափոխությունից առաջ: Այս վերջիններիս թիվը մեծ չե,
վորովհետև մինչև 1917 թվի Փետրվարյան հեղափոխու-
թյունը շատ քիչ միություններ կային և յեղածներն ել
համեմատաբար քիչ թվով բանվորներ էին համախմբում:
Խորհրդային իշխանությունը միությունների գոյության
ու զարգացման համար շատ բարենպաստ պայմաններ
ստեղծեց, դրա համար ել այժմ բանվորների ճնշող մե-
ծամասնությունը միությունների անդամ են:

ԻՆՉՈՒ ԶԵՂԱՓՈԽՈՒԹՅՈՒՆՆԵՑ ԱՌԱՋ ԲՈԼՈՐ ԲԱՆ- ՎՈՐՆԵՐԸ ՄԻՈՒԹՅԱՆ ԱՆԴԱՄ ԶԵՅԻՆ

Ի հարկե, հեղափոխութիւնից առաջ անկազմակերպ բանվորները անհամեմատ շատ ելին, վորովհետեւ ցարական կառավարութիւնը դաժանորեն ճնշում եր բանվորական կազմակերպութիւնները: Այդ ժամանակ բանվորը շատ մեծ գիտակցութիւն պիտի ունենար, վոր միութեան մեջ մտնել, իսկ այդպիսի գիտակից բանվորներ, ի հարկե, շատ չկային: Ուրեմն—յեթե բանվորների մեծամասնութիւնը չեր կազմակերպուել միութիւնների մեջ, դրա պատճառը ցարական վայրենի ու սոսկալի ուժիւն եր բանվոր դասակարգի համար:

1905 թվից հետո միայն, բանվորների հեղափոխական շարժման ուժեղացման շնորհիւ, յերևան յեկան միութիւնները: Սակայն 1905 թվի հեղափոխութեան պարտութիւնից հետո ցարական իշխանութիւնը ցիր ու ցան արեց միութիւններից շատերը: Այն միութիւնները, վորոնք զրանից հետո ել պահեցին իրենց գոյութիւնը, ըստիպում ելին աշխատել ամենաժանր պայմաններում: Նրանք գտնվում ելին ցարական պահնորդների (ахрана) արթուն հսկողութեան տակ, վորոնք ամենաչնչին առիթով, ամենահառաքակ պատճառով փակում ելին միութիւնները: Բանվորներին թույլ չեկին տալիս բացահայտ կերպով միութիւններ կազմել, համախմբուել, դրա համար ել ավելի գիտակից բանվորները քաշվեցին զաղտնարանները, վորպէսզի այդտեղից պայքարեն բանվոր դասակարգի փայլուն ապագայի համար:

ԱՅՊ ԺԱՄԱՆԱԿ ԻՆՉ ԴՐՈՒԹՅԱՆ ՄԵՋ ԵՐ ՄԻՈՒԹՅԱՆ ՄԵՋ ՄՏՆՈՂԸ.

Հեղափոխութիւնից առաջ բանվորի համար ահագին գովարութիւն եր միութեան մեջ լինելը: Միութեան ան-

դամները հազար ու մի բծախնդրութեան ու կամայականութեան ելին յենթարկվում թե գործարանի վարչութեան ե թե նրա սպասավոր վոստիկանութեան ու պահնորդների կողմից: Ի հարկե, այդ ժամանակ միութիւնը մեկ հարյուրերորդ մասն ել չեր տալիս այն ամենի, ինչ վոր տալիս ե այժմ—Խորհրդային իշխանութեան ժամանակ:

Միապետութեան տապալումից հետո բանվորական կազմակերպութիւնները դուրս յեկան իրենց զաղտնարաններից, վորովհետեւ նրանց համար ազատ գործելու հնարավորութիւններ ստեղծվեցին: Սկսեցին վերածնվել նախկին միութիւնները ե դեռ բազմաթիւ նորերն ել կազմակերպվեցին: 1917 թվի Հոկտեմբերին, յերբ վոր բանվոր դասակարգը իր կոմունիստական կուսակցութեան ղեկավարութեամբ իր ձեռքը գցեց իշխանութիւնը, այդ ժամանակ արդեն լիակատար հնարավորութիւններ ստեղծվեցին՝ միութեանական ազատ ու անարգել աշխատանք տանելու համար: Այժմ արդեն, ութ տարի հետո, միութիւնները բանվոր դասակարգի հզոր ու կազմակերպված ուժն են հանդիսանում:

ԻՆՉՈՒ ՅԵՆՔ ՄՏԵԼ ՄԻՈՒԹՅԱՆ ՄԵՋ

Մեզանից շատերը միութեան մեջ են մտել բոլորովին գիտակցաբար, շատ լավ հասկնալով այն խնդիրները, վոր դրված են բանվոր դասակարգի առաջ: Մենք գիտենք, վոր մեր թշնամիները դեռ ջախջախված չեն. նրանցից դեռ շատ կան թե արտասահմանում ե թե մեր յերկրի ներսում: Այդ թշնամիները շատ լավ կազմակերպված են: Նրանց վերջնականապէս ջախջախելու համար բանվոր դասակարգը դեռ շատ մեծ աշխատանք պիտի կատարի: Շատ թե քիչ յերկարատե ու կազմակերպված պայքարից հետո միայն՝ մենք կարող ենք վերջնականապէս հաղթող դուրս գալ ու ընդմիշտ հիմք դնել մեր գեղեցիկ ապագային: Ահա հենց այդ նպատակով ել համախմբում ե մեզ միու-

թյունը: Համախմբում է, վոր միացյալ պայքարով հաղթենք մեր ճանապարհի բոլոր խոչընդոտները, վորպեսզի հասնենք մեր միության վերջնական նպատակին—այն է՝ կոմունիստական հասարակությանը: Այդ նպատակին հասնելու ճանապարհը այնքան էլ կարճ չէ. դրա համար հարկավոր է վճռել մի շարք հիմնական խնդիրներ, վորոնք կապված են մեր ժողովրդական տնտեսության զարգացման ու բանվորների դրությունը բավարարող հետ: Ուրեմն էլ մի կը հրաժարվի միության անդամ լինելու—մարդկության փայլուն ապագայի համար պայքարող մարտիկ լինելու պատվից և միության ոգնությունից: Դրա համար էլ շատ պարզ է, վոր բոլոր բանվորներն աշխատում են մանել արհեստակցական ընտանիքի մեջ, վորպես նրա իրավահավասար անդամ: Ի հարկե, միայն բանվորները չեն աեսնում այն կենսական առավելությունները, վոր տալիս է միության անդամներին իրենց կազմակերպությունը: Բոլոր տեղերն ու աղաներն էլ կուզեյին մի կերպ միության մեջ ընկնել, վորպեսզի ոգտվեն միության անդամի իրավունքներից: Բայց միությունը պայքար է մղում նրանց դեմ և իրավունք չի տալիս մանել միության շարքերը:

Ով վոր միության մեջ մտնելու իրավունք ունի, դա զեռ չի նշանակում, թե նա պարստվոր է անպատճառ լինել միության մեջ: Դա թողնված է հենց իրենց՝ բանվորների կամքին: Սակայն շատ քիչ բանվորներ կան, վոր հրաժարվում են այդ իրավունքից: Մեզ մոտ անկազմակերպ բանվորները քիչ են. 100-ից 8-ը հազիվ լինի անկազմակերպ: Դրանք էլ այն բանվորներն են, վորոնք ամենահետամտն են ու զեռ չեն հասկանում իրենց շահերը: Ի հարկե, միությունը այդպիսի բանվորներին բախտի կամքին չի թողնում, այլ նրանց մեջ կուլտ-կրթական աշխատանք է տանում և աշխատում է նրանց էլ

բաշել իր շարքերը: Կասկած չկա, վոր մոտ ապագայում շատ քիչ կճարվեն անկազմակերպ բանվորներ:

Միությունն ունի իր կանոնները—իր կանոնադրությունը, վորը սահմանում, վորոշում է միության նպատակներն ու անելիքները, նրա կազմը, աշխատանքի ձևերը, ինչպես և միության անդամների իրավունքներն ու պարտականությունները: Կանոնադրությունը ճիշտ կերպով վորոշում է, թե ով իրավունք ունի միության անդամ լինելու:

Ո՞Վ ԿԱՐՈՂ Ե ՄԻՈՒԹՅԱՆ ԱՆԴԱՄ ԼԻՆԵԼ

Միության մեջ ընդունելու հիմնական պայմանն այն է, վոր ընդունվողը վարձու աշխատավոր լինի, պակասնի բանվորական դասակարգին:

Միության մեջ ընդունվում են վարձու աշխատավորներ, բոլոր բանվորներն ու ծառայողներ, անկախ նրանց սեռից. (տղամարդ թե կին) հասակից, ազգությունից, ֆաղափական ու կրոնական համոզմունքներից: Հարկավոր է միայն, վոր միության մեջ մտնողը ընդունի միության կանոնադրությունը և յենթարկվի միության գիսցիպլինային (կարգապահությանը):

Բանվորի ազգությունը վոչ մի նշանակութուն չի կարող ունենալ այն պայքարի համար, վոր մղում է միությունը: Հավասար չափով պաշտպանության կարիք են զգում բոլոր բանվորները—ինչ ազգից էլ լինեն նրանք—ռուս, հայ, վրացի, թուրք և այլն: Բանվոր դասակարգի թշնամիներն ամեն կերպ աշխատում են թուլացնել բանվորների կարողությունը, նրանց հզորությունը: Դրա համար նրանք բոլորքում են ազգային առելության ու թըշնամության զգացմունքը, իսկ այդ զգացմունքը բանվորներն ստացել են կապիտալիստական կարգերից: Միությունն աշխատում է արմատախիլ անել, վերացնել այդ զգացմունքը անցյալի այդ թունոտ մնացորդը և իսկապես,

նա մեծ հաջողութիւնն է ունենում, խորհրդային իշխանության ժամանակ—այս վերջին ութ տարիների ընթացքում բանվորներն արդեն սովորել են ընկերական վերաբերմունք ցույց տալ իբար՝ անկախ այն բանից, թե ինչ ազգից են նրանք:

Միութիւնը չի հետաքրքրվում բանվորի հավատով. բանվորը գնում է յեկեղեցի թե չի գնում՝ միևնույն է: Գործարանատերերը միատեսակ շահագործում են և հավատացյալներին և վոչ հավատացյալներին, հետեապես, միութիւնն էլ իր շարքերը պիտի ընդունի և՛ սրանց և՛ նրանց: Ասենք, այժմ խորհրդային յերկրներում բանվորներն ազատվել են կրոնական նախապաշարմունքներից, վորն առաջ բուրժուական ոգտագործում էր իր շահերի համար: Աստծուն հավատալը անգիտակից լինելու հետեւանք է, իսկ միութիւնը անմիջական նպատակ է դրել բարձրացնել բանվորի գիտակցութիւնը և մերկացնել, յերեւան հանել բուրժուական ամբողջ խաբէյութիւնը: Ահա դրա համար էլ միութիւնն իր դռները չի փակում հավատացյալների առաջ:

Միութիւնն անգամ կարող են լինել և՛ ծեր և՛ յերիստաւրդն ու պաւսանին, և՛ կինը և՛ տղամարդը, միայն թե նրանք վարձու աշխատանք տանելիս լինեն, իրենց բանվորական ուժը վաճառելով ապրեն: Բանվորական ուժը վաճառողների շահերը միատեսակ են, անկախ նրանց սեռից, հասակից, ազգութիւնից, կրոնական հավատքից ու նրանց Բաղաւական համագումրիներից:

Յեթե բանվորներից վորեւ մեկը սխալ քաղաքական համոզմունք ունի, դրա պատճառն այն է, վոր նա չի հասկանում, անգիտակից է: Ի հարկէ, մեծ սխալ կլինէր, յեթե մենք թույլ չտայինք, վոր այդպիսի մոլորված ընկերը միութիւն մեջ մտնի: «Արհմիութիւնը կոմունիզմի քարոզ է», ասում է Լենինի հռչակավոր լուգունդը: Ամեն մի գարոցի առաջին ու հիմնական նպատակն է մի բան

ավարտցնել, իսկ սովորեցնել պետք է ամենից առաջ չգիտցողներին, անգիտակիցներին և քիչ գիտակիցներին: Միութիւնը բանվորներին դասակարգային կրթութիւնն ու դաստիարակութիւնն տալու գարոց է. նա շահագրգռված է, վոր իր դռներն ազատորեն բաց լինեն բոլոր բանվորների առաջ, վորոնց թվում և նրանց առաջ, վորոնք իրենց գիտակցութիւնը ցած են կանգնած մյուսներից: Լենինը նույնպես ասում էր, վոր միութիւնն մեջ աշխատավոր մասսաներն ամօրձանաբար անկուսակցական վիճակից բարձրանում են զեպի կոմունիզմը: Ուրեմն՝ միութիւնը դաստիարակում է այն բազմամիլիոն բանակը, վոր խորհրդային իշխանութիւնն ու կոմունիզմի ապագա շենքն է կառուցում:

Ինչպէս արդեն ասացինք, միութիւնն մեջ ընդունվելու պայմանն այն է, վոր մանողը քննուի կանոնադրութիւնը յեւ յենքարկի միութեանական դիպիպլինային (կարգ ու կանոնին): Ով չի ընդունում միութիւնն կանոնադրութիւնը, նա մերը չէ: Բանվորների կազմակերպված պայքարը հենց նրանով էլ տարբերվում է անկազմակերպից, վոր առաջին դեպքում պայքարին մասնակցող բոլոր բանվորներն ինքնակամ և գիտակցորեն յենթարկվում են իրենց կազմակերպութիւնն բոլոր կանոններին: Յերե այդպէս չլինի, այն ժամանակ էլ կազմակերպութիւն չի լինի, այլ կլինի անկարգ ու անկանոն կերպով հավաքված մարդկանց մի խումբ, մի ամբոխ, վորն անգոր կլինի պայքարելու իր շահերի համար:

Միութիւնն մեջ կազմակերպված բանվորները, ամենից առաջ, կապված են իրար հետ միանման դասակարգային շահերով: Հենց այդ է միութիւնն աշխատանքների հաջողութիւնն գրավականը և դրա համար էլ միութիւնը չի կարող թույլ տալ, վոր իր շարքերը մանեն այնպիսի մարդիկ, վորոնց դասակարգային շահերը տարբեր են. չեն համապատասխանում միութիւնն նպատակներին ու խնդր-

ներին: Վորպեսզի այդպիսի մարդիկ հնարավորութիւն չունենան միութեան մեջ խցկվելու, կանոնադրութիւնը մեկ առ մեկ թվում ե, թե ում չի կարելի ընդունել միութեան մեջ:

Ահա պարզեք, թե ովքեր չեն կարող միութեան անդամ լինել:

Ո՞ՒՄ ՉԵՆ ԸՆԴՈՒՆՈՒՄ ՄԻՈՒԹՅԱՆ ՄԵՋ

Միութեան անդամ լինելու իրավունք չունեն—նախկին ձեռնարկատերեր, առեւտրականներ, սեփականակիցներ (յերկու կամ մի քանի հոգով սեփականութիւն ունեցողները), հալսարմասարներ (ДОБРОПРИЕМНИКИ), կապալառուներ, կոնցեսիոներներ, առեւտրական յեվ վանառականական միջնորդներ յեվ ընդհանրապես այն մարդիկ, վորում անաւաստ յեկամուսով են ապրում: Վորպես բուրժուական դասակարգին պատկանող մարդիկ՝ սրանց շահերը միանգամայն հակառակ են բանվորների շահերին: Դրանք մեր դասակարգային քննադիներն են, վորում ապրում են բանվոր դասակարգի հաւրին: Միութեան կազմակերպութիւնների աշխատանքը գլխավորապես հենց սրանց դեմ ե ուղղված: Ինքնին հասկնալի յե, վոր վոչ մի գեպքում չի կարելի այդպիսի մարդկանց ընդունել միութեան մեջ:

Այնուհետեւ գալիս են բուրժուազիայի սպասավորները—մասնավոր կապիտալիստական ու կոնցեսիոն ձեռնարկորդներ յարջական—սեխնիկական կազմի մարդիկ, վորում իրավում ունեն բանվորներ վարձելու յեվ արձակելու, ինչպես յեվ ձեռնարկատերերի հալսարմասարներ: Այդ մարդկանց համար նույնպես միութեան գոնեքը փակ են: Ամեն մի ձեռնարկատերի հալսատարմատար, վոր բանվորներ ե ընդունում ե արձակում, պաշտպանում ե իր տիրոջ—մասնավոր կապիտալիստի շահերը: Յեթե կապիտալիստի նշանակած մարդը լավ չհսկի ու պաշտպանի

իր տիրոջ շահերը, կապիտալիստը նրան դուրս կգցի ե կվերցնի մի ուրիշ ավելի աշխույժ մարդու: Մասնավոր ձեռնարկութեան մեջ թագավորում ե դասակարգային պալլար ե միութիւնը շատ ճիշտ ե վարվում, վոր իր շարքերը չի առնում մասնավոր կապիտալիստի շահերը պաշտպանողներին: Բոլորովին այլ բան ենք տեսնում խորհրդային ձեռնարկութիւններում ու հիմնարկութիւններում: Այստեղ բանվորներ վարձելու ե արձակելու իրավունք ունեցող կառավարիչները կարող են լինել միութեան անդամ: Պրոլետարիան պետութիւնը խորհրդային տնտեսավարին հանձնարարում ե ժողովրդական տնտեսութիւնը բարելավել հոգուս ամբողջ բանվոր դասակարգի: Նա իր անձնական սգուտների համար բանվորական ուժը շահագործող չե: Այդպիսի տնտեսավարի ու բանվորների շահերը իրար հակառակ չեն, այլ միեւնոյնն են: Նրանց յերկուսի նպատակն ե միասնական պայքարով վերականգնել խՍՀՄ-ի տնտեսութիւնը՝ պրոլետարիան հեղափոխութիւնը վերջնական հաղթանակի հասցնելու համար:

Այնուհետեւ, միութեան անդամ չեն կարող լինել քրեական հանցագործները, բանտարկվածները, քաղաքացիական իրավունքներից ընդմիջտ կամ ժամանակավորապես զրկվածները: Դրանց մասին յերկար խոսելու կարիք չկա, հասկանալի յե, վոր հանցագործներն ու հասարակութեանը վտանգավոր մարդիկ տեղ չպիտի ունենան բանվորական ամբակուռ կազմակերպութեան մեջ:

Միությունը իր դռները փակում է նաև բոլոր կրոնների նոգեվորականության առաջ—լինեն նրանք քահանա, քարոզիչ, բաբբի, մոլլա թե այլ հոգեւորական: Հոգեվորականությունը միշտ էլ բուրժուազիայի ոգնականն է աշխատավոր մասսաներին ճնշելու գործում: Նա աշխատա-

վորության ազատագրման ամենաթուեղ հակառակորդներն են: Միությունն իր կրթական աշխատանքներով պայքարում է կրոնի շշմեցնող ու բթացնող թույնի դեմ և, ի հարկե, չի կարող իր շարքերն ընդունել այդ թույնը տարածողներին:

Միանգամայն հասկանալի պատճառով արգելված է միության մեջ ընդունել նաև հին ուսուցիչ հավատարիմ ու աղտիվ պաշտպաններին, ցարական վոստիկանության պաշտոնյաներին պահնորդներին, ժանդարմներին հա-

տուկ կորպուսին և աղտիվ սպիտակ—զվարդիականներին, վորոնք զրկված են քաղաքացիական իրավունքներից:

Վերևը թված բոլոր մարդիկ, այսպես թե այնպես, բանվոր դասակարգի հակառակորդներն են, ուստի և մի-

անգամայն արդարացի չէ, վոր նրանք զրկված են միության անդամ լինելու իրավունքից: Միության մեջ մտնելու իրավունքից զրկված են և այն գործազուրկները, վորոնք մինչև ընդհանուր ցուցակագրվելը միության անդամ չեն յեղել: Կարող է պատահել, վոր մեզանից վոմանք կասկածեն՝ թե ճիշտ է այս կանոնը թե՛ վոչ. չե՞ վոր այդ գործազուրկները աշ-

խատել են, այսինքն յեղել են աշխատավորներ: Բայց բանն այն է, վոր թեպետ նրանք յեղել են վարձու աշխատավորներ, սակայն բոլորովին չեն հետաքրքրվել միության գործերով և չեն ցանկացել մտնել միութենական ընտանքի մեջ: Դրանք այն մարդիկն են, վորոնց համար բանվոր դասակարգի կազմակերպությունն առանձին արժեք չունի, միության գոյությունը հիշում են այն ժամանակ, յերբ գործազուրկ են մնում: Մտնելով աշխատանքի բորսա՝ նրանք ձգտում են մի կերպ ընկնել միության մեջ, վորպեսզի ոգավեն այն առավելություններից, վոր տրված են միության անդամներին: Փորձը ցույց է տվել, վոր շատ անգամ գործազրկության քողի տակ թաղնվում են վոչ աշխատավոր տարրեր: Այդ պատճառով էլ միությունը չի կարող իր դռները լայն բաց անել այդպիսի մարդկանց առաջ:

նը՝ դրանց չի ընդունում իր շարքերը, չնայած, վոր շատ անգամ նրանք համառորեն պահանջում են ընդունել իրենց: Բացառություն են կազմում այն արհեստավորները, վորոնք աշխատում են իրենց տանը, կատարում են գործարանի պատվերները—պատվեր տվողի նյութերով ու ստանում են վորոշ վարձագրություն կատարած գործի չափով: Դրանց ընդունում են միության մեջ, վորովհետեւ իսկապես նրանք ել վարձու բանվորներ են և շատ անգամ նրանց աշխատանքի պայմաններն ավելի սարսափելի չեն լինում քան թե գործարանի բանվորներին:

Ինչ վերաբերում է միության մեջ մեկնելու կարգին, պիտի ասել, վոր անհրաժեշտ է միայն մի կամավոր դիմում տալ գործարկումին կամ տեղկումին, թե՛ ուզում ենք մտնել միության մեջ: Գործարկումը, յեբը ստանում է այդ դիմումը, քննում է իր հերթական նիստին, ապա դնում է ընդհանուր կամ պատգամավորական ժողովի քննությունը, վորը և հաստատում է ընդունելությունը: Յեթե վորեւե պատճառով ընդհանուր ժողովը խախտած լինի կանոնադրությունը, միությունն իրավունք ունի քանդել ու այդ վորոշումն ու ընդունելությունը:

ԻՆՉ Ե ԿԱՄԱՎՈՐ ԱՆԴԱՄԱԿՑՈՒԹՅՈՒՆԸ

Ինչպես տեսնում ենք, ամեն մի բանվոր ու ծառայող միության մեջ է մտնում միանգամայն կամավոր հիմունքներով: Նա իրավունք ունի միության անդամ լինելու, բայց կարող է ողտվել այդ իրավունքից ու մտնել միության մեջ, կարող է և չողտվել, միության մեջ չմտնել: Կամավոր անդամագրության ելուքունն էլ հենց այն է, վոր վոչ-վո՛ գոռով միության մեջ չի փառում. բանվորը կամ ծառայողը իր կամովն է վնասում միության մեջ մեկնել քե չմեկնել:

ԱՐԴՅՈՔ ՄԻՇՏ ԵՆ ԿԱՄԱՎՈՐ Ե ՅԵՂԵԼ ԱՆԴԱՄԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆԸ

Այս կարգը գոյություն ունի սկսած 1922 թվի վերջերից: Միության հին անդամները, ի հարկե, հիշում են, վոր ռազմական կոմունիզմի ժամանակ և ՆԵՊ-ի սկզբնական շրջանում միության մեջ մտնելու համար չեք պահանջվում հատուկ դիմում գրել: Այդ ժամանակ ձեռնարկություն բանվորների ու ծառայողների ընդհանուր ժողովը վորոշում էր, վոր բոլոր աշխատողները պարտավոր կերպով պիտի միության անդամ լինեն: Ով վոր մտնում էր աշխատանքի, դրանով արդեն նա միության անդամ էր դառնում: Գործարանի վարչությունն անդամավճարները հետ էր պահում աշխատավարձից և հանձնում էր միությանը: Քաղաքացիական ծանր կռիվների և տնտեսական սուր ավերածության տարիներին, յեբը բանվորներից պահանջվում էր ավելի համախմբվել ու ծայրահեղ չափով լաքել ուժերը, այդ տարիներին հասկանալի և թույլատրելի չէր նման անդամագրության կարգը: Սակայն աստիճանաբար պարզվում էր, վոր պարտադիր անդամակցությունը ունի իր պակասավոր կողմերը: Շատ անգամ միության անդամները չէին իմանում իրենց իրավունքներն ու պարտականությունները միության նկատմամբ: Նրանք անդամավճարը մի տեսակ տուրք էյին համարում ու չէին հետաքրքրվում, թե հավաքած փողերը ինչի՞ համար են ծախսվում և դրա հետևանքով ել այն փաստ էր լինում, վոր բանվորները կտրվում էյին միությունից:

Յերբ քաղաքացիական կռիվը վերջացավ և խաղաղ շինարարության պայմաններ ստեղծվեցին, այդ ժամանակ միությունները, նկատի առնելով պարտադիր անդամագրության վատ հետևանքները՝ թողին այդ ձևը և անցան այժմյան կամավոր անդամագրության ձևին: Միության և իր անդամների միջև յեղած կապն սկսեց ամրապնդվել, բանվորների մեծ մասը սկսեց գնահատել միության մեջ

լինելու կարևորությունը և նախկին թերություններն ըստ
կսեցին վերանայ: Այժմ անդամավճարները վոչ թե հիմ-
նարկության կամ ձեռնարկության վարչությունն և պա-
հում աշխատավարձից, այլ ինքը՝ միության անդամն ան-
ձամբ և տալիս տեղկումին—գործարկումին, կամ անդամա-
վճար հավաքողին (сборщик): Դրա հետ միասին՝ անդա-
մավճարները միության յեկամուսների միակ ստրյուկ-
դարան:

ԻՆՉ ՄԻՋՈՑՆԵՐՈՎ Ե ՊԱՀՈՒՄ ԻՐ ԳՈՅՈՒԹՅՈՒՆԸ ԱՐՄԻՈՒԹՅՈՒՆԸ

Առաջ, յերբ դեռ ռազմական կոմունիզմն էր, միու-
թյուններին զրամական ոգնություն էր ցույց տալիս խոր-
հրդային իշխանությունը: Այդ ժամանակ միությունները
կատարում էին պետական աշխատանքների կեսը և իրա-
վունք ունեյին այդ զրամական ոգնությունն ստանալու:
Բացի այդ, բանվոր-ծառայողները քիչ ոռճիկ էին ստա-
նում և յեղածն էլ ստանում էին բնամթերքով—հացի և
այլ մթերափայով (наеок) զրա համար ել անդամավ-
ճարները շատ քիչ էին ու չէին կարող ծածկել միության
ծախսերը: Վորպեսզի միութենական կազմակերպություն-
ների թուլանալու առաջն առնի, խորհրդային իշխանու-
թյունը պետք է ոգներ միություններին, վորոնք տնտե-
սական քայքայման ու հեղափոխության թշնամիների դեմ
կռվելու գործում նրա առաջին ոգնականներն էին: Նոր
տնտեսական քաղաքականության անցնելուց հետո զրու-
թյունը փոխվեց: Ձեռնարկություններն անցան ինքնամա-
տակարարման և մի շարք պարտականություններ, վոր
առաջ միություններն էին կատարում, այժմ անցան պե-
տության ձեռքը: Մյուս կողմից բավական բարձրացավ
աշխատավարձը և տրվեց վոչ թե բնամթերքով, այլ զրամով:
Միություններն սկսեցին իրենց ծախսերը ծածկել անդա-
մավճարների գումարներից:

Միության աշխատանքների համար շատ խոշոր նշա-
նակություն ունեն նրա միջոցները: Միությունը պետք է
ռոճիկ տա իր մշտական աշխատակիցներին, պետք է
վճարե շենքի, լուսավորության ու վառելիքի վարձը, ան-
հրաժեշտ կահավորություն ու զրասենյակային պիտույքներ
պիտի գնի, պետք է տպագրի անդամագրքույկներ, հրա-
հանգներ, կանոնադրություններ, պետք է գնալ տեղերը,
հրավիրել համագումարներ ու կոնֆերանսներ և այլն և
այլն: Այս բոլորի համար, պարզ է, վոր միջոցներ են
հարկավոր: Այն փողը, վոր միությունն ստանում է վոր-
պես անդամավճար, վերջ ի վերջո վերադարձվում է նույն
անդամներին, բայց ուրիշ կարգով. այսինքն նրանով, վոր
միությունը շարունակ ոգնության է հասնում իր գործա-
գուրկ անդամներին, միության բոլոր անդամները ձրիա-
բար ոգավում են կուլտ-կրթական հիմնարկություններից
(ակումբներ, գրադարաններ և այլն) և միությունն իր
զանազան տեսակի աշխատանքներով հոգում է բանվորնե-
րի կարիքները և թեթևացնում է նրանց զրությունը:

Անդամավճարի չափը վորոշված է այնքան, վոր մի-
ություն անդամները շատ չծանրաբեռնվեն և միաժամա-
նակ այդ գումարներով կարելի լինի միութենական կազ-
մակերպությունների անհրաժեշտ ծախսերը ծածկել: Ինչ-
պես հայտնի յե, անդամավճարը աշխատավարձի 2 տո-
կոսն է կազմում, այսինքն՝ աշխատավարձի ամեն մի
ոսրբուց 2 կոպեկ: Անդամավճարի տոկոսային կարգը
ամենուրեքս ձեռն է. ով ավելի շատ ոռճիկ է ստանում,
նա ավելի յե տալիս միությանը: Բացի այդ ամենամա-
սյա անդամավճարից՝ միության անդամը, միության մեջ
մտնելու ժամանակ տալիս է մուտքի վճար, վոր սովորա-
բար հավասար է լինում նրա կես որվա աշխատավարձին:

Գործարկումը կամ տեղկումը իր ստացած փողերից
իր անփական կարիքների համար վոչ մի կոպեկ չի ծախ-
սում, այլ ամբողջովին հանձնում է միությանը: Ուրեմն

ի՞նչ միջոցներով և գործում ու աշխատում գործարկումը կամ տեղկումը:

ԳՈՐԾԿՈՍԸ ԻՆՉ ՄԻՋՈՑՆԵՐՈՎ Ե ՊԱՀՈՒՄ ԻՐ ԳՈՅՈՒԹՅՈՒՆԸ

Համաձայն աշխատանքի որենազարդի ձեռնարկությունը պարտավոր և գործարկումին տրամադրել մի սենյակ, լուսավորությամբ և վառելիքով: Բացի այդ, որենազարդ հանձնում և, վոր ձեռնարկությունը վորոշ հատկացում անի գործարկումի ազատ անդամներին ուժիկ տալու համար: Այդ ազատ աշխատակիցների թիվը վորոշվում և հատուկ կանոնադրությամբ: Հատկացումի ճիշտ չափը վորոշվում և հավաքական պայմանագրի մեջ, սակայն չե կարող ա-վելի լինել բոլոր բանվորներին տրվող աշխատավարձի 2 տոկոսից: Ասենք՝ թե ըստ պայմանագրի ձեռնարկությունը պարտավորվել և վճարել 2 տոկոս: Յենթագրենք այդ ձեռնարկությունին իր բանվորներին վճարում և 5.000 ուրլի աշխատավարձ: Այդ գումարի յեղև տոկոսի (ամեն մի ուրլուն 2 կոպ.) հաշվով ել վճարում և գործարկումի գանձարկին—այսինքն 100 ուրլի:

Ձեռնարկությունից ստացված փողերը գործարկումը ծախսում և ըստ նախահաշվի (մուտքի և յեղքի ծրագիր), վորը պիտի հաստատված լինի միության կողմից: Յեթե նախահաշվի ժամանակը լրանալուց հետո ավել փող և մնում, այդ փողը ծախսվում և ակումբի, «կարմիր անկյան», ընթերցարանի կամ բանվորների ուրիշ կուլտուր-թական կարիքների համար:

ԻՆՉԻ՞ ՀԱՄԱՐ ՅԵՎ ԻՆՉՊԵՍ ԵՆ ԾԱԽՍՎՈՒՄ ՄԻՈՒԹԵՆԱԿԱՆ ՄԻՋՈՑՆԵՐԸ

Ինչպես ասացինք, անդամավճարներն ու մուտքի վճարները միութենական յեկամուտների միակ աղբյուրն

են: Միությունը չի կարող առևտրական բնույթ կրող միջոցներ ունենալ, վորոնք կհակասեն նրա նպատակներին և կարող են զցել նրա հեղինակությունը: Այն գումարները, վոր միությունն ստանում և գործարկումներից, ծախսում և այն անհրաժեշտ կարիքների համար, վորի մասին վերը խոսեցինք: Միաժամանակ դրամի մի մասը հատկացվում և միութենական գանազան ֆոնդերի, ինչպես որինակ՝ գործադուրկներին ոգնելու ֆոնդ, կուլտ-ֆոնդ, գործադուլային ֆոնդ և այլն: Վորպեսզի իր անդամների կարիքները հոգալու համար ավելի շատ միջոցներ ունենա, ամեն մի միություն աշխատում և կրճատել իր ծախսերը—միության աշխատակիցների աշխատավարձը (միության աղբյուր) և աշխատում և միութենական աշխատանքի վորոշ մասը կատարել տալ հասարակական աշխատանքի կարգով, վորի համար առաջ և քաշում միության անդամներից ակտիվ բանվորներ:

Միությունը իր բոլոր ծախսերը կատարում և համաձայն առաջուց կազմած նախահաշվի, վորը նախորոք պիտի հաստատված լինի միութենական բարձր որդանի կողմից: Միության գաղափարական բաժինը իր միջոցների մի մասը հատկացնում և միութենական բարձր որդանին՝ կենտ-վարչությանը և տեղի միջ-միութենական մարմինն՝ գաղափրոֆրյուրոյին: Միութենական ստորին կազմակերպությունների հատկացումների չափը բարձրերին այնպես և մշակված, վոր գանձված անդամավճարները շատ թե քիչ հավասարաչափ բաշխվեն միութենական ամբողջ ցանցի վրա, համաձայն այս կամ այն միութենական որդանի իրական կարիքների:

Միութենական միջոցները վատնելու և յուրացնելու դեմ կովելու համար թե գործարկումում և թե միութենական մյուս մարմիններում ընտրվում և զանապախ, վորը պատասխանատու յե դրամների պահպանման համար: Միությունները կատաղի պայքար են մղում նրանց դեմ, վո-

րոնք վատնում, կողոպտում են միության առանց այն ել աղքատիկ միջոցները և վարկաբեկում են մեր արհեստակցական շարժումը:

Ի՞նչ է ԱՆՀԱՏԱԿԱՆ ԱՆԴԱՄԱՎՃԱՐԸ

Ներկայումս անդամավճարը—միության զբաղմունքն հիմքը—մենք մոռնում ենք գործարկում, կամ ապլիս ենք անդամավճարների հավաքարարին անձամբ, ամեն մեկս առանձին, ուրիշ խոսքով ասած՝ անհատորեն (անհատորեն նշանակում է անձամբ): Հավաքարարները կամ գործարկումը ստանում են միության անդամի անդամավճարը՝ ըստ նրա աշխատավարձի և անդամագրքույկի մեջ նշանակում են, վոր անդամավճարն ստացված է: Այս է անդամավճարի անհատական ձևով գանձելու յեղանակը, վորն ընդունվեց մեզ մոտ քաղաքացիական կռիվները վերջանալուց հետո:

ԱՆԴԱՄԱՎՃԱՐՆ ԱՆՀԱՏՈՐԵՆ ԳԱՆՁԵԼՈՒ ՅԵՂԱՆԱԿՆ Ի՞ՆՉ ՆՇԱՆԱԿՈՒԹՅՈՒՆ ՈՒՆԻ ՄԻՈՒԹՅՈՒՆԸ ՄԱՍՍԱՅԻՆ ԿԱՊԵԼՈՒ ՏԵՍԱԿԵՏԻՑ

Առաջներում անդամավճարը ոռճիկից հետ եր պահում հիմնարկության կամ ձեռնարկության զբաղմունք: Ինչպես ասացինք, այդ ձևը վատ եր, վորովհետև միության անդամներից շատերը չեն իմանում, թե իրենցից ինչքան են անդամավճար պահում, ինչ կարիքների համար են վերցնում այդ անդամավճարը և զրա համար ել նրանք չեն հետաքրքրվում միությունով, կտրվում են ին նրանից: Յերբ սահմանվեց կամավոր անդամագրություն, այն ժամանակ անհրաժեշտ դարձավ և անդամավճարի անհատական գանձման ձևը, վորովհետև առանց դրան կամավոր անդամագրությունն ել վոչ մի միտք չեր ունենա: Յերբ բանվորը կամ ծառայողը անհատորեն մոծում ե իր

անդամավճարը, դա արդեն ապացույց ե, վոր նա ցանկանում ե մնալ միության մեջ: Անդամավճարների անհատորեն գանձման ձևին անցնելիս միություններն առանձնապես դժվարություններ չքաշեցին, միութենական մասսան ցույց տվեց, վոր նա գիտակից ե և հասկանում ե միության խնդիրներն ու նրա բռնած նոր գիծը: Այժմ, յերբ բանվորը ինքն անձամբ մոծում ե իր անդամավճարը, նա իրավունք ունի միությունից հաշիվ պահանջելու, թե իր տված փողերը ինչի համար են ծախսվում: Նա արդեն սկսել ե հետաքրքրվել միության աշխատանքներով, սկսել ե նկատողություններ, գիտողություններ անել, խորհուրդներ տալ, լավ աշխատանքի համար գովել, խրախուսել, վատի համար նախատել, պատասխանատվության կանչել: մի խոսքով նա սկսել ե միութենական կյանքով ապրել:

Ահա հենց այս է ամենակարևորն ու ամենաարժեքավորը, վորովհետև միությունը միայն այն ժամանակ կարող ե իր աշխատանքները, իր խնդիրներն իրագործել, յերբ վոր շատ լավ կիմանա իր անդամների կարիքներն ու պահանջները և յերբ մասսան ինքը ամեն կերպ կողմնի ու կոժանդակի միության աշխատանքներին: Այսպիսով ուրեմն, անդամավճարն անհատորեն մոծելու հետեվանքով ստեղծվում յեւ ստողջանում ե բանվորի ու միության կապը: Բացի այդ, նա ստողջանում ե յեւ միութենական ամբողջ աշխատանքի: Յերբ անդամավճարներն այդ ձևով են գանձվում, միությունը պիտի իր աշխատանքներն ավելի մոտեցնի մասսաներին, ավելի հաճախ հաշիվ տա նրանց առաջ և բավարարի մասսաների կարիքները: Անդամավճարն անհատորեն մոծելու ժամանակ, յեթե բանվորները համոզվեն, վոր միությունը շատ վատ ե աշխատում, իրենց վոչ մի օգուտ չի տալիս, զբաղմունքն հաշվետվություն չի ներկայացնում, այդ դեպքում նրանք պարզապես կսկսեն դուրս գալ միությունից: Այս-

պիտով ուրեմն, անհատական մուծումը մի խթան է միության համար, մի խթան, վոր ստիպում է աշխատանքներ և անհատականացնել, ամուր կապ սեղծել մասունների հետ: Դրա համար ել, միությունների վերջին համագումարը անհրաժեշտ համարեց վճարական պայքար մղել, վոր անդամավճարները գործարանային վարչությունների միջոցով զանձեղու գեպքեր չլինեն:

Կամավոր անդամագրության և անդամավճարն անհատորեն մուծելու կարգը ընդունելով՝ միություններն ուժեղացել են: Դա յերևում է նրանից, վոր անդամագրության ու անդամավճար մուծելու այդ կամավոր ու անհատական ձևին անցնելուց հետո, յերեք տարվա ընթացքում (1923 թ.—1925 թիվ) բոլոր միությունների անդամների ընդհանուր թիվը աճել է 4,547,000-ից—6,960,000 հոգի, այսինքն՝ յերեք տարվա ընթացքում ավելացել են 2,403,000 հոգի:

ԻՆՁՈՒ ԱՆՀՐԱԺԵՇՏ Ե, ՎՈՐ ՄԻՈՒԹՅԱՆ ԱՄԵՆ ՄԻ ԱՆԴԱՄ ԿԱՆՈՆԱՎՈՐ ԿԵՐՊՈՎ ՄՈՒԾԻ ԻՐ ԱՆԴԱՄԱՎՃԱՐՆԵՐԸ

Անհատական մուծումը ամեն մեկիս վրա պարտք է դնում՝ կանոնավոր ու կարգապահ կերպով մուծել մեր անդամավճարները: Միությունն իր զբաղման հաշիվները կազմում է այն հույսով, վոր անդամավճարներն իր ժամանակին ու կանոնավոր պիտի ստացվեն: Այդ մուծումների ամենափոքր ընդհատումը քանդում է միության հաշիվներն ու թուլացնում նրա ամբողջ աշխատանքը, իսկ դա, ի հարկե, միության անդամներին ձեռնտու չի: Անդամավճարը կանոնավոր չմուծելու պատճառը շատ անգամ մեր անփութությունն ու անհոգությունն է, իսկ յերբեմն ել մեր անգիտակից լինելը: Միության գիտակից անդամը ամեն ամիս, ռոճիկն ստանալուն պես, առանց ուշացնելու պիտի մուծի իր անդամավճարը: Միության

թյան բոլոր անդամները պիտի աշխատեն ու ձգտեն այդպես լինել: Միության կանոնագրության համաձայն, այն անդամները, վոր յերեք ամիս շարունակ առանց հարգելի պատճառի չեն մուծում իրենց անդամավճարը, դրանք համարվում են միությունից հեռացված: Յեվ հենց հախն է, այդպես ել պիտի անել, վորովհետև այդպիսի անդամները վոչ միայն կտրվում են միությունից, այլ և ուղղակի խանգարում են միութենական աշխատանքներին:

ԻՆՁՈՒ ՊԻՏԻ ՄԻՈՒԹՅԱՆ ԱՆԴԱՄԸ ՅԵՆԹԱՐԿՎԻ ՄԻՈՒԹԵՆԱԿԱՆ ԴԻՍԶՈԼԵՆԱՅԻՆ

Բանվորների կազմակերպությունը միության աշխատանքի հաջողության ամենալավ գրավականն է: Շատ գեղեցիկ ու հրաշալի կանոնագրություն կարելի չէ կազմել, բայց միությունը կտրոգ է լավ աշխատել, իր խնդիրները ճիշտ ու հաջող վճարել միայն այն ժամանակ, յերբ միության բոլոր անդամները խորապես կցիտակցեն, վոր անհրաժեշտ է անպայման, առանց առարկությունների յեկարկվել կանոնադրության բոլոր կետերին ու միության բոլոր վորոշումներին: Ամբողջ ու միայն այն միությունը, վորն ունի, դիպցիպլինա, վորի միջոցով ել միության ցրված անդամներին համախմբում ու ամրապնդում է մի ուսովմունակ ու հզոր կազմակերպության մեջ: Դիպցիպլինա գոյություն ունի միութենական ամբողջ ցանցի մեջ: Միութենական բարձրագույն մարմինները մասնասների կողմից լիազորված են ղեկավարելու միութենական աշխատանքները, դրա համար ել, նրանց վորոշումները պարտադիր են բոլոր ստորին մարմինների ու արհմիությունների բոլոր անդամների համար: Ինչպես հայանի յե, ընդհանուր ժողովներում հարցերը վճարվում են ձայների պարզ մեծամասնությամբ, յերբ ավյալ հարցի մասին արտահայտվել են բոլոր ցանկացողները: Ժողովին մասնակցողների մե-

ժամանակության վորոշումը պարսպադիր է բոլորի համար, վորոնց թվում և փոքրամասնության համար: Միության ամեն մի անդամ վոր կարգապահ է ու հասկանում է դիսցիպլինան, կյենթարկվի այդ վորոշումներին՝ հանուն միութենական կազմակերպության շահերի: Հարկավոր է, վոր միության անդամը, հարկ յեղած դեպքում կարողանա իր անձնական շահերն ու ցանկությունները զիջել ընդհանուր դասակարգային գործի շահերին: Միությունն ամենից առաջ աշխատում է իր անկարգապահ, անդիսցիպլին անդամի վրա ազդել դաստիարակչական-կրթական միջոցներով, բայց յերբ այդ միջոցները չեն ազդում և յերբ այդ ընկերով անկարգությունը կազմակերպությանը վնաս է հասցնում, այդ դեպքում, ընդհանուր ժողովի վորոշմամբ կարելի յե այդ անդամին հեռացնել միությունից:

ԻՆՉՈ՞Ւ ՊԻՏԻ ՄԻՈՒԹՅԱՆ ԱՆԴԱՄԸ ՀԱՃԱԽԻ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԺՈՂՈՎՆԵՐԻՆ

Միության կարգապահ անդամը կաշխատի առանց հարգելի պատճառի բաց չթողնել և վնչ մի ընդհանուր ժողով: Ընդհանուր ժողովը—դա մեր ամենատառաջին կազմակերպիչն է: Ընդհանուր ժողովներում վճռվում են միութենական կյանքի հիմնական հարցերը, ընտրվում է գործարկում, ընտրվում են կոնֆերենցիաների ու համագումարների պատգամավորներ, վորոնց մասսան վստահում է ընտրել միութենական բարձրագույն մարմինները: Ընդհանուր ժողովներում լսվում է գործարկումի հաշվետվությունը՝ իր աշխատանքների մասին, նոր անդամներ են ընդունվում, կամ հեռացումներ կատարվում: Յեթե ընդհանուր ժողովները սակավամարդ ու անգործունյա լինեն, կամ ինչպես ասում են, քիչ ակտիվ լինեն, ապա իսկույն կարելի յե ասել, վոր միութենական մասսան չի հետաքրքրում միութենական աշխատանքներով, չի ստուգում

և իր դիտողություններով չի ոգնում միությանը: Այստեղից արդեն պարզ է, թե ինչու վերջին ժամանակներս միութենական ղեկավար կազմակերպությունները այնքան մեծ ուշադրություն են դարձնում ընդհանուր ժողովներն աշխուժացնելու և բանավորական լայն մասսաներին այդ ժողովներին մասնակից դարձնելու հարցի վրա:

ԻՆՉՈ՞Ւ ՊԵՏԲ Ե ՄԻՈՒԹՅԱՆ ԱՆԴԱՄԸ ԱԿՏԻՎ ԼԻՆԻ

Ի հարկե, բավական չէ ընդհանուր ժողովներին լուռ ու անձայն ներկա լինելը: Պետք է, վոր այդ ներկայությունից մի ոգուտ լինի, իսկ ոգուտ կլինի այն դեպքում, յերբ միության անդամները ակտիվություն կցուցաբերեն, այսինքն՝ ակտիվ կերպով կմասնակցեն ժողովի աշխատանքներին:

Միության ակտիվ անդամը հասարակ դիտող ու լսողի դերում լինել չի կարող, նա չի կարող չմասնակցել միութենական կյանքի անց ու դարձին, բոլոր խնդիրներին: Ընդհակառակը, ակտիվ անդամը խորանում է կազմակերպության բոլոր մանրամասնությունների մեջ, գիտակցում է միութենական կյանքի բոլոր հարցերին: Չէ վոր միության ամեն մի անդամ ամբողջովին շահագրգռված է, վոր միությունը վորքան կարելի յե լավ աշխատի: Իսկ դա հնարավոր է այն ժամանակ, յերբ միության բոլոր անդամները կսկսեն մասնակցել ու արտահայտվել ընդհանուր ժողովներում, միութենական վորևե պարտականություն, վորևե աշխատանք կվերցնեն, ամեն կերպ կոգնեն միությանը՝ վերացնել իր բացերն ու թերությունները, այսինքն՝ կլինեն ակտիվ: Միության անդամները անպատճառ պիտի ոգտագործեն իրենց իրավունքները այն ե՝ քննեն ու վճռեն միութենական խնդիրները, վորպեսզի միության աշխատանքներն ուղղվեն համաձայն իրենց կարիքների: Միության ակտիվ անդամը, առողջ քրն-

նադատելով միության աշխատանքը, թերությունները վերացնելու համար խելացի ու նպատակահարմար առաջարկներ անելով և միության բոլոր վորդուհներին մասնակցելով՝ ոգնում ե միությանը՝ կարգավորել իր խնդիրները և ավելի հեշտ կերպով լուծել առաջադրված հարցերը: Միութենական կազմակերպություններն ել, իրենց հերթին, առաջ են քաշում ակտիվ անդամներին. ոգտագործում են նրանց ուժերը, համախմբում են նրանց միության շուրջը և այդպիսով ամրապնդում են միությունը:

Այս բանը ընկ. Լենինը արտահայտել է հետևյալ նախադասությամբ. «Վորպեսզի հաջողությամբ կատարեն իրենց խնդիրները՝ արհեստակցական մրուրյուններ նախ լել առաջ պիտի դառնան այնպիսի կազմակերպություններ, վորոնց ամեն մի ատանձին անդամը գիտակցորեն ու ակտիվ կերպով մասնակցի մրուրյան ընդհանուր կյանքին...» Միության անդամի անակտիվությունը նրա անգիտակց լինելու հետևանքն է, բայց ի հարկե, դրա համար չի կարելի հեռացնել միությունից, ինչպես որինակ՝ հեռացնում են անկարգապահ, անդիսցիպլին անդամին: Սակայն և այնպես, անակտիվությունը և սակավ ակտիվությունը մի չարիք է, վորի դեմ մենք պիտի ամեն կերպ պայքարենք:

Ի՞նչ ԴԵՊՔՈՒՄ ՄԻՈՒԹՅԱՆ ԱՆԴԱՄԸ ԿԱՐՈՂ Ե ՀԵՌԱՑՎԵԼ ՄԻՈՒԹՅՈՒՆՆԻՑ

Միությունից հեռացվում են նրանք, վորոնք խախտում են կանոնադրությունը, համառոտեն չեն յեկարկվում մրութենական դիսցիպլինային յեվ յերեք ամիս ռաբոտակ, առանց հարգելի պատճառի չեն մոծում իրենց անդամավնար: Բացի այդ, ըստ կանոնադրության հեռացվում են և նրանք, ովքեր քեհական հանցանք են գործել յեվ գտնվում են դատի տակ:

Անկարգապահության և կանոնադրությանը չյենթարկվելու համար միությունից հեռացվում են բացառիկ դեպքերում, ազդելու և ուղղելու մյուս բոլոր միջոցներն սպառելուց հետո (բացատրել պարզաբանել, նախազգուշացնել և այլն) և աններելի, անթույլատրելի քայլի համար: Միությունը ձգտում է ամեն հնարավոր բան անել, վորպեսզի բանվորական լայն մասսաներին բացատրի իր ամբողջ գործունեությունը և հենց դրանով վերացնի միության առանձին անդամների սխալները:

Ի՞ՆՉ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐՈՒՄ ՀԵՌԱՑՎԱԾԻՆ ԿԱՐԵԼԻ ՅԵ ՎԵՐԸՆԴՈՒՆԵԼ

Միության անդամությունից վորեւ մեկին հեռացնում է ընդհանուր ժողովը, հաստատում է միութենական բարձր որդանը և այդ կարող է կատարվել վորո՞ւ ժամանակով, վորի լրանալուց հետո հեռացվածը կարող է խնդրել, վոր իրեն ընդունեն միության մեջ ընդհանուր հիմունքներով:

Վերընդունվածի հին պրոֆատաժը չի հաշվվում: Վորովհետև հեռանալու դեպքում կարող են սխալներ պատահել, ուստի բոլոր հեռացվածներին իրավունք է տրվում բողոք ներկայացնել միութենական բարձրագույն մարմիններին:

ՍՏՈՒԳՄԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

- 1) Ի՞նչու մինչև հեղափոխությունը բոլոր վարձու աշխատանք կատարողները չեյին մտնում միության մեջ:
- 2) Ինչի՞ մասին է հոգ տանում միությունը և վճրն է նրա վերջնական նպատակը:
- 3) Ինչո՞ւ յե միությունը աշխատում բանվորին վարձեցնել հասարակական աշխատանքի մեջ:
- 4) Ինչո՞ւ միությունը ԽՍՀՄ-ի բոլոր քաղաքացիներին իր շարքերը չի առնում:

5) Ինչո՞ւ միությունը չի կարող գոյություն ունենալ առանց դրամական միջոցների:

6) Վճարն է միության մեջ մտնելու կարգը:

7) Ո՞վ է հավաքում անդամավճարները, ո՞վ է ինչի՞ համար է ծախսում և այլն:

8) Գործարտեղկումը իր կարիքների համար վորտե՞ղի՞ց է փող վերցնում:

9) Անդամավճարներ գանձելու կարգը ինչպե՞ս է տեղում միության և նրա անդամների կապի վրա:

10) Ի՞նչ կլինեն միության աշխատանքը, յեթե՞ նրա անդամները անդիսցիպլին լինեյին:

11) Ինչո՞ւ պետք է կանոնավոր կերպով հաճախել ընդհանուր ժողովներին:

12) Ի՞նչ ոգուտ են տալիս միության աղտիվ անդամները:

13) Ի՞նչի համար են հեռացնում միությունից:

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0199003

ԳԻՆՆ Ե 25 ԿՈՊԵԿ

331. 881

Պ-99